

І врачныи вѣнѣцъ не тлѣненъ и не вѣда-
 даемъ. Това като чѣ мѹчитель, не мо-
 жа да оудержи подолгш гнѣватъ си, и
 да скрые звѣрикото си вѣшнство, и въ
 той сый часъ заповѣди на вонните, да
 ю соблечатъ гола, и простираше ю на зе-
 млюта, да ю біята из прѣки не щадиши:
 и вонните толкш ю виха немилостиниши,
 колко тѣлото єй раздирашесе на късо-
 ве, и кроевъ та єй разлывашесе по землю-
 та, којто се червѣаше ѿ многото тече-
 нїе. Но стаа марина терпѣше мѹже-
 ственниша таковыите болѣзни, и не ве-
 дахиа, нито пусты печалный гласъ ѿ
 стата си, като чи не мѣчеха неа, но дрѹ-
 гого нѣкого, и такиша като стоеше твѣра-
 да и непобѣдима, глѣдаше на нѣо, и сою
 оумъ призывающа вѣга на помощь, и вѣж-
 даде єй сила, и претерпѣ рѣните из мѹ-